

MIN MORFAR MIN SUPERMAND

Tegning: Jette Svane

Dedikeret til min farmor og min far.

Skrevet af Lilian Rask Andersen 2012.

Manuskript doneret til Kræftens Bekæmpelse, i et håb om at bogen kan hjælpe familier og pårørende til at tale og græde sammen under sygdom og sorg.

I dag skal vi på besøg, og jeg har glædet mig hele dagen.

Jeg glæder mig hver gang, vi skal besøge min mormor og morfar.
Jeg elsker at besøge dem, for hos dem bliver jeg altid forkælet.

Jeg håber, mormor har saftevand og småkager, som hun plejer.

Jeg får et kæmpe kram af morfar, da vi kommer,
men han ser ikke lige så glad ud, som han plejer.

Mormor og jeg finder hurtigt mine legesager, og hun kommer med en
tallerken og et glas saft. Mormors kager smager bare så godt.

De voksne sidder i køkkenet, og jeg kan pludselig høre, at mor begynder at græde.
Det plejer hun ikke at gøre, når vi er hos mormor og morfar.

Jeg går ud til de voksne i køkkenet og kan se, at morfar også græder.
Mormor fortæller, at morfar har fået en sygdom, der hedder kræft.

Man bliver da ikke syg af at have mange kræfter, tænker jeg.

Mor forklarer, at sygdommen kan tage morfars kræfter, og at han skal besøge sygehuset mange gange for at blive frisk igen.

Har de også saftevand og kager på sygehuset, spørger jeg?
Mormor smiler med tårer i øjnene: "Jeg skal nok sørge for, at morfar aldrig løber tør for småkager og saftevand".

Morfar har ikke fået det bedre af at besøge sygehuset mange gange, så nu har morfar fået en seng på sygehuset, så de bedre kan holde øje med ham.

I dag skal vi besøge mormor og morfar på sygehuset.
Jeg glæder mig til at se ham igen.

Morfar bliver altid glad for at se os, og han smiler fra sin store hvide seng.
Han ser anderledes ud, end han plejer.

Hans hår ser mærkeligt ud. Det er begyndt at falde af.
Han siger, at det er på grund af nogle stråler, han får.

Morfar er ikke helt, som han plejer, men vi kan stadig lege supermand
i hans seng og flyve til småkageplaneten med mormors kager.

Jeg vil gerne snart have morfar hjem igen, men han har stadig ikke fået sine kræfter tilbage.

De voksne er begyndt at snakke om døden.

"Hvad sker der når man dør?", spørger jeg mor.

Mor siger: "Det betyder, at kroppen ikke længere kan trække vejret og bevæge sig".

"Kan vi så aldrig mere lege supermand, hvis morfar dør?", spørger jeg.

"Nej, ikke dig og morfar", siger mor.

Så begynder jeg at græde: "Det må ikke ske".

Mor græder også nu: "Vi kan desværre ikke selv bestemme, hvornår vi skal dø" siger hun.

"Hvad sker der så med morfar, hvis han dør?"

Mor forklarer, at morfars krop bliver begravet i en kiste i jorden, og så er der en anden del af morfar, som man ikke kan se - hun kalder det sjælen - den kommer op i himlen til stjernerne.

"Er han så supermand oppe i himlen mellem de rigtige stjerner og planeter?"

"Man bestemmer helt selv, hvad han skal være i himlen", siger mor.

"Men jeg, tror han vil være rigtig god som vores supermand".

"Kan jeg stadig snakke med ham i himlen?"

"Ja, du kan til hver en tid fortælle ham alting. Han kan ikke svare dig, men han lytter altid".

Efter at have snakket med mor, er jeg ikke længere helt så ked af det.

Min mor har hentet mig tidligt fra børnehaven i dag.
Hun er ked af det og siger, at vi skal ind og sige farvel til morfar.
Hans krop er meget træt nu.

Da vi kommer ind til morfar, ligger han helt stille. Jeg lægger mig op i hans seng
og spørger ham stille, om jeg ikke godt må flyve med hans sjæl op til stjernerne.
Der løber en tåre fra hans øje og han hvisker, at det ikke er min tur til
at flyve endnu, og så sover han.

Jeg ligger og græder, og alle græder. Jeg siger farvel til morfar
og giver ham et sidste kram.

Morfar er blevet begravet nu.
Han fik saftevand og småkager med i kisten
sammen med rigtig mange fine blomster.

Der er tomt hos mormor nu. Hun har stadig saftevand og småkager,
men det er ikke helt det samme som før.

Om aftenen ser vi op på stjernerne, og vi finder altid morfar.
Inden vi siger godnat, spiser vi småkager og fortæller ham om alt, vi har lavet.

Jeg drømmer om, at vi flyver mellem stjernerne og besøger alle planeterne.

Selvom morfar ikke er hos os mere, vil han altid være min supermand.